

Fricz Tamás - A Fidesz–KDNP történelmi sikere, a baloldal morális bukása

2014 április 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A Fidesz–KDNP a 2010-es kétharmados gy?zelme után 2014-ben ismét a kétharmad közelébe jutott, vagy el is érte azt. Ilyen magabiztos politikai sikerre, ilyen egyértelm? társadalmi támogatottságra és legitimitásra egyszer?en

nem találunk példát Európa egyetlen országában sem! Ez történelmi siker és európai csúcs.

Nyugodtan mondjuk ki: a második Orbán-kormány az elmúlt négy évben megnyerte a függetlenségi csatáját az európai uniós bürokráciával szemben úgy, hogy folyamatosan mögötte állt a választók jelent?s része, mögé állt a formálódó civil társadalom, s a nehéz pillanatokban óriási hátteret adott számára a hat Békemenet.

A kormány és a társadalom közötti ezen együttm?ködés tegnap érte el a csúcspontját, s várhatóan egy megismételt kétharmados gy?zelemhez vezetett. E kiemelked? siker megnyitja a lehet?ségét annak, hogy 25 év er?sen pártok által uralt, elitista demokráciája után végre – a nyugati modell felé elindulva – részvételi, partnerségi demokrácia alakuljon ki Magyarországon. Megítélésem szerint ebben rejlik a vasárnapi választási eredmények egyik legfontosabb üzenete.

De nézzük a kimagasló jobboldali siker további okait!

Az els? és a legfontosabb az, hogy az Orbán-kormány helyreállította a politika becsületét: az elmúlt négy év során arra törekedtek és azt tették, amit a választási kampányban megígértek a választóknak. Az álbaloldal ?szödi beszédben megismert hazugságai és manipulációi után ennek óriási jelent?sége volt az emberek számára, hiszen éppen azért adtak kétharmados bizalmat 2010-ben a Fidesz–KDNP-nek, hogy állítsa helyre a politika, a demokrácia, a politikusok tekintélyét, mert e nélkül nem lehet kormányozni és nem lehet demokráciát megvalósítani. Nagy volt a tét: ha a jobboldali kormány is eljátssza a választók bizalmát, akkor a magyar demokrácia végzetes erkölcsi válságba torkollt volna 2014-re.

Ám szerencsére nem így történt, a második Orbán-kormány megfelelt a választói bizalmának. Három fontos ígéretét is teljesítette: egyrészt nemzeti szuverenitásunk és függetlenségünk megvédésére, illetve – az álbaloldal nyolc éve után – helyreállítására törekedett, s látványos, nemzetközileg is „látható” sikereket ért el ebben a témában. (Igaz, további küzdelmek várnak a harmadik Orbán-kormányra és a civilekre is.) Másrészt kihúzta az országot a gazdasági válságból, mégpedig egy újszer?, szinte kísérletinek tekinthet? gazdaságpolitikai modellel, amit a világ unortodoxnak nevezett el. Végül, ezzel összefüggésben, gyökeresen átalakította a közteherviselést – szinte az 1848-as változások radikalizmusával –, mégpedig úgy, hogy a mindennapi emberek további sanyargatása, kivéreztetése helyett az éveken keresztül luxusprofitot zsebre tév? piaci szerepl?kre – bankokra, multikra – terhelte rá a válságkezelés költségeinek jelent?s részét.

Nem volt hibátlan ez a négy év, amelyek taglalására, kijavítására persze majd vissza kell térni. De az emberek mégis azt látták, hogy a kormányzás iránya, víziója, szándéka tisztességes és ez az egyetlen járható út egy ország számára, ha szuverén és büszke nép és nemzet kíván maradni. Megértették – illetve a nagy többség megértette –, hogy a másik út, az álbaloldal kollaboráns, megalkuvó, a nemzeti szuverenitásra érzéketlen, az emberek megszorítására viszont mindig kész útja járhatatlan és a semmibe visz. S bár pár száz ezer szavazót elveszített a Fidesz–KDNP-tábor – ez egy ekkora többség esetén érthet? –, mégis, nagy vonalakban egyben maradt, s újra megteremtette a kétharmados kormányzás lehet?ségét. (A néhány százezer lemorzsolódó szavazó vagy nem ment el választani, vagy vélhet?en a Jobbikra szavazott, többek között talán éppen az elmaradt, vagy csak részleges elszámoltatás miatt, ami a jobboldali szavazók jelent?s része számára fontos és kiemelt elvárás volt és ma is az. Ebb?l tanulni kell!)

A Fidesz–KDNP gy?zelmének másik oka nyilvánvalóan az álbaloldal bels? megosztottsága, szétesettsége, civakodása volt, aminek következtében még a saját táboruk sem lehetett meggy?z?dve arról, hogy a végül Kormányváltóknak elnevezett „szövetség” valódi alternatíva-e, valóban kormányt tud-e váltani, egyáltalán képes lenne-e kormányozni, ha megválasztják ?ket. Ám nemhogy kormányozni, de veszíteni sem tudnak: képtelenek voltak vasárnap éjjel gratulálni a gy?ztesnek, ami gusztustalan, s hétmérföldes távolságra áll a demokratikus normáktól; ezzel a Kormányváltók erkölcsileg látványosan megbuktak.

Az álbaloldal tehát önmagát verte szét, s így valóságos lehet?ség nyílt a posztkommunizmustól való végleges megszabadulásra.

Befejezésül, bár a személyes érintettség okán talán nem kellene említenem, de a történelmi h?ség miatt mégis le kell írnom: sajátos, de jelent?s szerepet játszott, s szinte a jobboldal erejét megduplázta a Civil Összefogás Fórum (CÖF) másfél éve, 2012 ?szén megkezdett és a választásokig tartó tájékoztató kampánya és országjárása, illetve a négy év alatt lezajlott Békemenetek sora, melyek folyamatosan fenntartották a jobboldali választók közéleti figyelmét, illetve óriási közösségi er?t mutattak fel mind országon belül, mind országon kívül, aminek pozitív hatása alól senki nem vonhatta ki magát.

És most megnyílt el?ttünk egy út, amelyen járva egy új, stabil, nemzeti szuverenitásra és a közjóra épül?, részvételi és partnerségi demokráciát építhetünk fel. Induljunk hát!

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló